

Ola Skarpe

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder.»

Nr. 5

Mai 1954

4. årg.

Sølv og gull eier jeg ikke.

Hva skal vi gi konfirmanten i år? Det mangler ikke på fristen-de tilbud. Annonser og butikk-vinduer har lenge forsøkt å synne veg. Og det er mange som vil gi. Foreldrene har gitt. Deres ga-ver begynte å flyte lenge før konfirmasjonen. De har gitt i alle år fra det første speie klynk lød fra den som er konfirmant i dag. Men kjærligheten som aldri får gitt nok spør enda: Hva skal vi gi? Sølv og gull har vi ikke. Det er for lengst lagt ut. Den siste tier eller femtilapp er opp-brukt. Det er i orden med hjertelaget. Men en kan ikke gi det en ikke har.

Peter var i en slik situasjon da han sammen med Johannés sto ved Den fagre tempelporten for-an den vanføre stakkåren. (Ap-gj. 3,6). De manglet det armin-gen egentlig ba om. Men de ga av det de hadde. Det er stor trøst at en kan gi det en har. Og det beste en kan gi er ikke av-hengig av sølv og gull.

Det står et gripende bilde på en telegramblankett som brukes ved konfirmasjon. Det forestiller husmannsgutten som drar heimefra første gang ut i verden. Tufset og nedslått ser han ut, bildet på en som ikke kjenner seg mange merker verd. Nede ved stueveggen øynes en liten

prik. Det er mor som ser gut-tten vel av sted. Hadde hun noe å gi, tro? Sikkert ikke sølv og gull.

Hva skal vi gi? Gi dem Guds ord på vegen. I gamle dager når mor pakket vadsekken eller kof-ferten for den som fløy fra reiret første gång, stakk hun ofte et ny-testamente eller en bibel imellom klærne. Det var hennes særlige gave på ferden. Om det ble lite eller ikke brukt lå det der og vit-

net. Stundom ble det brukt, og Ordet vendte ikke tomt til-bake.

Gi dem dine forbønner. Sølv og gull kan ikke erstatte det vern som er i dem. Augustin hadde brukt mange penger og tilegnet seg mye. Ingen ting av dette hjalp ham til fred med Gud. Men mor Monicas bønner steg stadig opp til himlen. De uroet sonnen hennes. Og him-lens Gud hørte dem. De foreldrene som ser seg maktesløse i å verne barna mot livets farer har en mektig forbundsfelte i Gud og forbønnen. Når formaninger og gode ord preller av, er det enda en åpen veg oppover.

Er en så fattig at en ikke praktiserer noe av dette, er stillingen prekær. Men det går an å er-verve det en ikke har. Vegen til det er omvendelse og frelse. Har en ingen ting er det fordi en ingen ting har mottatt sjøl.

«Finn det beste - Gi det beste», leste jeg engang på veggen i et lokale. Ja, det er bare den som har funnet som kan gi. Kan hende du ikke har sølv eller gull. Det er heller ikke alt. Gi konfir-manten det beste.

Olav Olsen.

(Biskop Skagestad).

Organist Ingv. Forfang

sluttar 9. mai i år som organist ved Orkdal hovudkyrkje etter 46 års teneste. Han har såleis snart sete på orgelkrakken eit lite halvt hundreår. Biskop Fjellbu sa at han minnest Forfang som organist då han første gong var her som ung prest. Og no han kom att som biskop sat Forfang enno på krakken sin! Mång ein gong, serleg om kvardagane, var det trasigt å vera både skulestyrar og organist. Løna var 180 kr. om året i førstninga. Litt før siste heimskrigen vart nok løna auka til kr. 450 årleg, men dei 450 hadde mindre kjøpeevne enn dei 180 i 1908. Forfang seier sjølv at ein stor vanske for han gjennom alle år har vore at han hadde så lite høve til å øve. Solenge han budde på Fannrem, måtte han sjølv løne belgetredar om han vilde spela utanom dei ordinære tenestor. Då så orglet vart motor-drive, var han flutt til Torshus. Men Forfang har ein makelaus evne til harmonisering og improvisering. Og treng ikkje gjera bruk av prenta notar.

Yrkesbroren domorganist Nilsen, skreiv til 80-årsdagen hans den 17. desbr. 1953:

«I motsetning til de mange stillinger som lærer, har han som organist hatt bare en stilling; men denne har han hatt desto lengre, nemlig i hele 45 år! Han sitter enno på orgelkrakken som vikar for sin eftermann, og for hvem han har bidratt til at lønnen er flerdoblet! Den lønn F. har hatt i alle disse år har vært meget liten, men lønnen har vært en bisak for ham. Det har vært organisttenesten i seg selv og gleden ved å utføre den som har vært det avgjørende for ham, og han har på en utmerket måte skjøttet sin organiststilling i alle disse år. Bl. a. improviserer F.

med den største lettethet og finner seg i det hele uanstrengt og ledig til rette på orgelkrakken. Av utseende kan F. minne om professor Straube».

F. var med å skipa Trøndelag organistforening og utførte der som sekretær eit stort og grunnleggjande arbeid. Da han ifjor drog seg tilbake vart han utnevnt til første æresmedlem.

F. har laga mange tonar, såleis tonen til Orkdalssongen og ein høgt verdsett tone til «Vesle Magne» av Sven Moren. Elles har han revidert Alvestads songbok og sett tonar til mange av songane der.

Når han no i mai dreg seg tilbake, vil eg frå alle oss som er glad i song og musikk bera fram ein hjarteleg takk for alle dei tonar F. har strødd over oss gjennom åra. Alltid var Forfang presis, punktleg, vensam og grei å arbeida saman med. Sjølv om han no overlet orgelkrakken til ettermannen, vonar vi enno lenge å sjå han like rask, spenstig og vital i mellom oss. Takk for alt! Så nyttar vi høvet til å ynske den nye organisten, student og lærar Olav Høyem Husby hjarteleg velkommen til kyrkja og arbeidet her.

19/4 1954.

A. Skrondal

Radio og bønn.

En radiosender ikke større enn din hånd kan sende bud over oseanet, men den menneskelige hjerne er mer komplisert enn hvilket som helst apparat som menneskene har oppfunnet. Det trådløse apparat kan sende budskap ut i eteren som når sitt mål. Skulle det da ikke være fornuftig å tro at det vidunder som hjernen er, skulle utsende

vibrasjoner i form av bønn som skulle kunne nå sitt mål?

Jeg er overbevist om at det ville være en fryktelig tragedie om menneskeheten mistet sin tro på bønnens makt, for den tro er den største trøst i livet. Uten tro, uten bønnens hjelp, ville jeg selv muligens ha tapt mange av de slag jeg har vunnet.

(Marconi).

Landsmøtet for bispedømmerådene blir et viktig kirkemøte.

Som kjent fikk kirken ikke noe kirkelig landsmøte gjennom den nye kirkeordning, og heller ikke noe kirkerråd.

Imidlertid ble det lovfestet et landsmøte for bispedømmerådene hvert fjerde år i valgperioden. De nyvalgte bispedømmerådene vil etter dette komme til å tre sammen til et landsmøte en gang i valgperioden, for første gang sannsynligvis om to år. Dette blir i realiteten et meget representativt møte, som i praksis meget langt på vei kan erstatte et større kirkelig landsmøte, hvis mulighetene blir nytta ut.

Møtet vil komme til å bestå av samtlige biskoper (i egenskap av medlemmer i rådene), 9 prester og 27 legmenn, altså i alt 18 geistlige og 27 lege representanter. Og da man må regne med at noen av våre beste og mest interesserte menn og kvinner i kirken velges inn i bispedømmerådene, vil man her få en ypperlig representasjon kirkelig sett.

Møtet vil kunne ta opp alle aktuelle spørsmål til drøfting, og vil kunne avgje uttalelser i viktige saker med sjeldent tyngde.

Møtet måtte også kunne ta kirkelige initiativ hvor det trengtes. Det er derfor all grunn til å se fram til dette kirkemøtet med forventninger.

Når du, no i dei mange helgedagane frametter våren har god tid, så gjer deg ein swing på mørkloftet og stabbursloftet og sjå vel etter om der ikkje skulle liggja rester av gamle protokollar av ei brevsamling, nokre blad av ei dagbok - og bring dette til nedskrivaren, så vil det til vidare bli lagra i bygdebokarkivet og nytt av deim som eingong skal skriva den lange og ikkje lite mangslungne soga om denne store bygda. Gjer og vel no å fyll ut det spørjeskjemaet Bygdeboknemnda sende deg, slik at opplysningane om heimen din blir mest mogeleg uttømmande. Du har skyldnad både mot åtta og garden. To av jordens småfolk har henta styrke just i åttekjensla: islandingane og det vesle Israelsfolket -

Når du, no i dei mange helgedagane frametter våren har god tid, så gjer deg ein swing på mørkloftet og stabbursloftet og sjå vel etter om der ikkje skulle liggja rester av gamle protokollar av ei brevsamling, nokre blad

av

ei

PREIKELISTEN**3. s. e. påske - 9. mai.**

Orkdal kirke: Leergaard
Orkanger kirke: Olsen. Konfirmasjon
Orkland kirke: Stiftskap. Rygnestad

4. s. e. påske - 16. mai.

Orkdal kirke: Stiftskap. Rygnestad.
Nattverd.
Orkanger kirke: Olsen. Nattverd
Moe misjonshus kl. 11: Leergaard

17. mai.

Orkdal kirke: Barnegudstjeneste.
Stiftskap. Rygnestad
Orkanger kirke: Barnegudstjeneste.
Leergaard
Orkland kirke: Barnegudstjeneste.
Olsen. Ofr. til Kirkens Nødhjelp
og Institutt for Kristen Oppsæding

5. s. e. påske - 23. mai.

Orkdal kirke: Olsen
Orkanger kirke: Stiftskap. Rygnestad
Monset skole kl. 11: Leergaard

Kristi himmelfartsdag - 27. mai.

Orkdal kirke: Leergaard
Orkanger kirke kl. 18: Olsen
Orkland kirke: Familiégudstjeneste:
Stiftskap. Rygnestad og pastor
Asbj. Vik. Ofr. til Tr.lag søndags-
skolekrets

6. s. e. påske - 30. mai.

Orkdal kirke: Stiftskap. Rygnestad.
Fellesmøte for N.M.S. Oftring
Orkanger kirke: Leergaard
Orkland kirke: Olsen og pastor Øs-
terås. Ofr. til Tr.lag krets av Det
Blå Kors

1. pinsedag - 6. juni.

Orkdal kirke: Stiftskap. Rygnestad.
Orkanger kirke: Olsen. Ofr. til Sjø-
mannsmisjonen
Orkland kirke: Leergaard. Ofr. til
Sjømannsmisjonen

2. pinsedag - 7. juni.

Orkdal kirke: Leergaard
Ofr. til Indremisjonen
Orkanger kirke: Stiftskap. Rygnestad
Orkland kirke: Olsen. Ofr. til de 4
diakoni-institusjoner.

Trefoldighetssøndag - 13. juni.

Orkdal kirke: Olsen
Orkanger kirke kl. 18: Leergaard
Orkland kirke: Stiftskap. Rygnestad.

OFFER I KIRKENE

I Orkland kirke: 18. april: Til
Indremisjonen kr. 83,50. 19. ap-
ril: Til Israelsmisjonen kr. 94,05.
25. april: Til Indremisjonen kr.
200,00.

I Orkdal kirke: 18. april: Til
Menighetsfakultetet kr. 288,40.

I Orkanger kirke: 18. april: Til
Indremisjonen kr. 163,00.

FRA KIRKEBOKEN.**DØPTE i april.**

I Orkland kirke: 11. april: Idar
Hoston f. 21-2 54; Liv Engdal (Mel-
dal) f. 7-2 54. 15. april: Arild Lillery
f. 10-2 54. 16. april: Per Opøyen f.
14-3 54.

I Orkdal kirke: 11. april: Roar
Finstad f. 23-12 53; Arild Asphjell f.
21-2 54. Bjørg Elisabeth Stokkan
(Malvik) f. 7-1 54. Eva Mari Breen
f. 9-2 54. Eva Bodil Sommervold f.
24-2 54. Liv Olaug Gjønnes f. 24-3 54.
15. april: Terje Melby f. 10-2 54.
Inger Marlaug Raanes f. 21-2 54.
19. april: Magnhild Anette Oddli f.
5-3 54. Frøydis Valstad f. 12-2 54.

I Orkanger kirke: 11. april: Børge
Olsen f. 17-2 54. 15. april: Anne Ols-
vik f. 29-1 54.

VIGDE i april.

I Orkland kirke: Ingen.

I Orkdal kirke: 3. april: Finn Lage
Bergan og Aslaug Fandrem, begge
Orkdal.

17. april: Øyvind Østvang, Oslo og
Oddrun Kristine Lundberg, Hommel-
vik.

I Orkanger kirke: 14. april: Knut
Aae, Orkanger og Agnes Alvilde Jo-
hansen, Bodø.

DØDE i april.

I Orkland: 9. april: Karen Larsd.
Aamot f. Prestmo f. 16-7 1883.

15. april: Gunhild Jonsdtr. Haugen
f. 23-4 1878.

29. april: Ida Ingebrigtsd. Berbu f.
Kroken f. 14-7 1865.

I Orkdal: 11. april: Martha An-
dersdtr. Nyhus f. 5-5 1879.

22. april: Olina Antonsdtr. Røst-
vold f. 26-7 1879.

27. april: Ola Hansen Metliås f.
29-11 1880.

I Orkanger: 4. april: John Bakken
f. 19-2, 1907.

16. april: Ole Lillemyr f. 25-7 1880.

YDMYKHET.

Den ydmyke vet ikke at han
er ydmyk. Får han rede på det,
blir han stolt av det.

Ydmykhet er som øiet. Det
ser alt annet, men ikke seg selv.

Ydmykhet vet ikke at den er
til. Får den bevissthet om det,
dør den.

Sjelens udødelighet er noe så
viktig at man må ha mistet all
sans for ikke å bry seg med hvor-
dan det har seg med den.

(Pascal).

Hvis mennesket ikke er skapt
for Gud, hvorfor er det da bare
lykkelig i Gud?

(Pascal).

Man sier at mennesket er for
lite til å ha samfunn med Gud.
Man må være nokså stor for å ha
rett til å felle en slik dom.

(Pascal).

Det er godt å bli trett og opp-
gitt av å søke sannheten. Så
strekker man seg tilslutt mot
ham som kan befri oss.

(Pascal).

HVILKE MERKER SETTER DU?

Omkring ethvert menneske - kristen
eller ikke kristen - er der alltid en
bestemt atmosfære, luftning. Endog
om han intet gjør eller taler. Atmos-
færen er bestemt av det han er!
«Det du er, taler så høyt at jeg ikke
hører det du sier», sier et gammelt
ord. Det er atmosfæren omkring deg
som taler. Det er den som preger ditt
hjem og dine barn. Det er den som
setter stempel på dine omgivelser. Du
kan preke dine barn eller dine venner
fulle av kristendom, det er det du er
som virker.

Og atmosfæren om deg er bestemt
av det som optar det innerste i deg,
ditt sinn og din tanke. Hvilken luft-
ning er det som omgir deg i hverdags-
livet? Hvilke merker setter du? Snu
deg og se på fottrinnene bak deg.

Gamle Aker menighetsblad.